

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 604/2026
09.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Вање Петровић, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 12К. 1078/24 од 25.09.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 845/25 од 12.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Вање Петровић, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 12К. 1078/24 од 25.09.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 845/25 од 12.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 12К. 1078/24 од 25.09.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 3 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије и одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр. 845/25 од 12.03.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Другог основног суда у Београду 12К. 1078/24 од 25.09.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Вања Петровић у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости,

побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или исте преиначи у корист окривљеног.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Наведену повреду закона бранилац образлаже наводима да првостепени суд није уопште применио одредбу члана 124. став 1. и 2. ЗКП, члана 125. став 1. и 2. ЗКП, а све у вези правила из члана 126. став 1. ЗКП, док је другостепени суд погрешно применио одредбу члана 124. став 1. и 2. ЗКП, а одредбе члана 125. став 1. и 2. и члана 126. став 1. ЗКП пропустио да примени. У вези са изнетим бранилац наводи да је одбрана ангажовала стручног саветника, превасходно из разлога јер поступајући вештак ни давањем одговора у писаној форми на примедбе одбране у односу на достављени налаз и мишљење није дао јасан и непротивречан налаз, а посебно јер одбрана, а ни суд не располажу потребним знањем и искуством за делотворно оспоравање налаза и мишљења са позиције струке које је вештачење одређено. Даље се наводи да је у првостепеном поступку дошло до повреде правила кривичног поступка из члана 126. став 1. ЗКП јер је суд уместо да приликом заказивања главног претреса на коме је саслушан вештак саобраћајне струке позове и стручног саветника он их је позвао на одвојеним главним претресима, односно тек по испитивању вештака саобраћајне струке на главном претресу заказо је главни претрес за испитивање стручног саветника. Бранилац наводи и да првостепени суд уопште није ценио писане примедбе на налаз и мишљење вештака, већ је у списе предмета само приложио примедбе стручног саветника које су дате у односу на исказ вештака саобраћајне струке на главном претресу 22.05. и 11.06.2025. године. Такође, бранилац наводи да је првостепени суд, обзиром да не располаже стручним знањем о предмету оптужбе и да не може на основу тога да одлучи да ли је непристрасан и објективан налаз и мишљење вештака или стручног саветника, требао и био дужан да нареди ново вештачење. Бранилац износи и прецизну генезу поступања првостепеног и другостепеног суда у погледу обављеног саобраћајно-техничког вештачења, допунског вештачења, примедби стручног саветника, положаја стручног саветника и односа између стручног саветника и вештака и истовремено износи сопствену оцену налаза и мишљења вештака саобраћајно-техничке струке.

На описани начин, иако се бранилац формално позива на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, исти у суптини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, као и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 124, 125. и 126. ЗКП (које повреде и сам бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости означава).

Поред изнетог, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости означава и образлаже повреду закона из члана 402. став 2. ЗКП и указује и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП наводима да је првостепени суд у пресуди само навео да је исказ стручног саветника дат на главном претресу узео са резервом, без икаквих објашњења поводом тога, односно да исти уопште није ценио приликом оцене изведених доказа као што то није урадио ни другостепени суд.

Међутим, чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 124, 125. и 126. ЗКП и члана 402. став 2. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Вање Петровић, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Јасмина Васовић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић